

Türkiye Cumhuriyeti İle Danimarka Krallığı Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 21.3.1993 Sayı : 21531)

Kanun No.
3884

Kabul Tarihi
11.3.1993

MADDE 1. — 30 Mayıs 1991 tarihinde Ankara'da imzalanan Türkiye Cumhuriyeti ile Danimarka Krallığı Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının Onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE DANİMARKA KRALLIĞI ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ve DANİMARKA KRALLIĞI HÜKÜMETİ

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen ve vergi kaçakçılığına engel olan bir Anlaşma yapmak isteğiyle

AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR :

Madde 1 KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2 KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, hangisinde, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, her bir Âkit Devlette veya politik alt bölümlerinde ya da mahallî idarelerinde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücretin veya maaşın toplam tutarı üzerinden müteşebbisce ödenen vergiler ve bunun yanı sıra sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler dahil olmak üzere, toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özellikle :

- a) Türkiye'de :
 - i) Gelir vergisi;

- ii) Kurumlar vergisi;
- iii) Savunma sanayii destekleme fonu;
- iv) Sosyal yardımlaşma ve dayanışmayı teşvik fonu; ve
- v) Çıraklık, meslekî ve teknik eğitimi geliştirme ve yaygınlaştırma fonu;

(Bundan böyle "Türk Vergisi" olarak bahsedilecektir);

b) Danimarka'da :

- i) Devlet gelir vergisi;
- ii) Belediye gelir vergisi;
- iii) İlçe belediyelerine ait gelir vergisi;
- iv) Özel gelir vergisi;
- v) Kilise vergisi;
- vi) Temettülden alınan vergi;
- vii) Faiz üzerinden alınan vergi;
- viii) Gayrimaddî hak bedelleri üzerinden alınan vergi; ve
- ix) Hidrokarbon vergi yasasına göre alınan vergiler;

(Bundan böyle "Danimarka Vergisi" olarak bahsedilecektir).

4. Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Her yılın sonunda, Âkit Devletlerin yetkili makamları, vergi mevzuatında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe:

a) i) "Türkiye" terimi, Türkiye'nin sahip olduğu egemenlik alanını, Türk kara sularını, kıta sahanlığını ve karşılıklı anlaşmada ilgili taraflarca sınırları belirlenmiş münhasır ekonomik bölgeleri ifade eder;

ii) "Danimarka" terimi, karasuları ve Danimarka karasularının dışında kalmakla birlikte uluslararası hukuka uygun olarak Danimarka yasalarıyla, deniz yatağının veya dibinin ve üzerindeki suların tabii kaynaklarının keşfi ve işletilmesi ve ayrıca bu alanların ekonomik açıdan işletilmesi ve keşfine yönelik diğer faaliyetler bakımından Danimarka'nın egemen haklarını kullanabileceği alanlar olarak tespit edilmiş olan veya bundan böyle tespit edilebilecek alanlar dahil Danimarka Krallığını ifade eder; terim, Faroe adaları ve Grönlend'i kapsamaz.

b) "Bir Âkit Devlet" ve "diğer Âkit Devlet" terimleri, metnin gereğine göre, Türkiye veya Danimarka anlamına gelir;

c) "Vergi" terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinin kapsadığı herhangi bir vergi anlamına gelir;

d) "Kişi" terimi, bir gerçek kişi, şirket ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

e) "Şirket" terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

f) "Hukukî yerleşim yeri" terimi, Türkiye yönünden, Türk Ticaret Kanununa göre Kanunî Merkezi ve Danimarka yönünden, Danimarka Kanununa göre kurumlaşılın yeri ifade eder;

3884

11.3.1993

- g) “Vatandaş” terimi;
- i) Bir Âkit Devletin vatandaşlığına sahip bütün gerçek kişileri;
- ii) Bir Âkit Devletin yürürlükte olan mevzuatı gereğince statü kazanan bütün hükmi şahısları, ortaklıkları ve dernekleri
- İfade eder;
- h) “Bir Âkit Devletin teşebbüsü” ve “diğer Âkit Devletin teşebbüsü” terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen teşebbüs ve diğer Âkit Devlet mukimi tarafından işletilen teşebbüs anlamına gelir;
- i) “Yetkili makam” terimi:
- i) Türkiye yönünden, Maliye ve Gümrük Bakanını veya yetkili temsilcisini .
- ii) Danimarka yönünden, vergileme bakanını veya yetkili temsilcisini
- İfade eder;
- j) “Uluslararası trafik” terimi, Türkiye’nin veya Danimarka’nın bir teşebbüsü tarafından gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder. Şu kadar ki, yalnızca Türkiye veya Danimarka sınırları içinde yapılan gemi, uçak, kara nakil vasıtası işletmeciliği bu kapsama dahil değildir.

2. Bir Âkit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmada tanımlanmamış her terim, bu Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4

MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, “Devletlerden birinin mukimi” terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgâh, kanunî merkez, iş merkezi veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkrâ hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Âkit Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin statüsü aşağıdaki şekilde belirlenecektir :

a) Bu kişi, daimi olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir (hayati menfaatlerin merkezi);

b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya kişinin her iki devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir;

c) Eğer kişinin her iki Âkit Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev sözkonusu değilse, bu kişi vatandaşı bulunduğu Devletin bir mukimi kabul edilecektir;

d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya aksine her iki Devletin de vatandaşı değilse, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkrâ hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi fiili iş merkezinin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Bununla beraber, bu kişi Devletlerden birinde fiili iş merkezine, diğerinde ise kanunî merkeze sahip olduğunda, bu kişinin bu Anlaşmanın amaçları bakımından hangi Devlette mukim olduğu hususunu, Âkit Devletlerin yetkili makamları karşılıklı anlaşmayla tespit edeceklerdir.

Madde 5
İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından “işyeri” terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. “İşyeri” terimi özellikle şunları kapsamına alır:

- a) Yönetim yeri;
- b) Şube;
- c) Büro;
- d) Fabrika;
- e) Atelye;

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer.

3. Bir inşaat şantiyesi ile yapım, montaj veya kurma projesi yalnızca, altı ayı aşan bir süre devam ettiği bir işyeri oluşturur.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, “işyeri” teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

a) Teşebbüs olanaklarının, yalnızca malların veya ticarî eşyanın depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;

c) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması;

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticarî eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

e) İşe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yapılması amacıyla elde tutulması;

f) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca, a) ile e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak bu faaliyetlerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gösteren toplu faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması şarttır.

5. 1 inci, 2 nci ve 3 üncü fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, 6 ncı fıkra hükmünün uygulanacağı bağımsız nitelikteki acenta dışında bir kişi, bir Âkit Devlette, diğer Âkit Devletin bir teşebbüsü namına hareket ederse, bu teşebbüs, ilk bahsedilen Âkit Devlette bu kişinin gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir, eğer bu kişi:

a) O Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa, söz konusu faaliyetler 4 üncü fıkrada belirtilenlerle sınırlı olmadıkça, işyerinin varlığı kabul edilecektir. Ancak anılan fıkra hükmü çerçevesinde işe ilişkin sabit bir yerden yürütülen faaliyetler bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir; veya

b) böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına düzenli olarak sevk ettiği mal veya ticarî eşyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden stok bulundursa işyerinin varlığı kabul edilecektir.

3884

11.3.1993

6. Bir Âkit Devlet teşebbüsü, diğer Devlette işlerini yalnızca, kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, bir genel komisyon acentası veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acenta vasıtasıyla yürüttüğü için bu diğer Âkit Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

7. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Âkit Devletin mukimi olan veya (bir işyeri vasıtasıyla veya diğerbirşekilde) bu diğer Devlette ticarî faaliyette bulunan bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse, şirketlerden herhangi biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. “Gayrimenkul varlık” terimi, bahse konu varlığın bulunduğu Âkit Devletin mevzuatına göre tanımlanacak ve buna ilişkin herhangi bir tercih hakkını veya benzeri hakları kapsayacaktır. Terim her halükârda gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, her çeşit dalyanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesinden veya işletme hakkından doğan sabit ya da değişken ödemeler üstündeki hakları ve benzer kaynaklardan elde edilen üretimin değer veya miktarına göre hesaplanan miktarlarla ilgili hakları kapsayacak; gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, sözkonusu teşebbüs diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu (ilk bahsedilen) Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticarî faaliyette bulunursa, kazanç diğer Devlette, sadece işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere, vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak kaydıyla, bir Âkit Devlet teşebbüsü diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu anda, bu işyerine her iki Âkit Devlette de, eğer bu işyeri, aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı, ne kazanç elde edecek idiyse, böyle bir kazanç atfedilecektir.

3. İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir. Bununla beraber, işyeri tarafından teşebbüsün

ana merkezine veya diğer herhangi bir bürosuna, patentlerin veya diğer hakların kullanımı karşılığında gayrimaddî hak bedeli, ücret veya diğer benzeri ödemelerin yapılması; verilen özel hizmetler veya yönetim karşılığında komisyon ödenmesi; bankacılık teşebbüsleri hariç olmak üzere, işyerine ödünç olarak verilen paralar karşılığında faiz ödenmesi halinde, sözkonusu ödemelerin gider olarak indirilmesine (gerçekten yapılan giderlerin geri ödenmesi hariç) müsaade edilmeyecektir. Aynı şekilde, işyerinin kazancının belirlenmesinde (gerçekten yapılan giderlerin geri ödenmesi hariç), işyeri tarafından, patentlerin veya diğer hakların kullanımı karşılığında teşebbüsün ana merkezi veya herhangi bir işyerinden alınan gayrimaddî hak bedeli, ücret veya benzerleri, verilen özel hizmetler veya yönetim karşılığında alınan komisyonlar, bankacılık teşebbüsleri hariç olmak üzere ana merkeze veya diğer işyerlerine ödünç olarak verilen paralar karşılığında tahakkuk ettirilen faizler dikkate alınmayacaktır.

4. İşyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal ve ticarî eşya alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Bundan önceki fıkraların amaçları bakımından, bu işyerine atfedilen kazanç, aksine makul ve geçerli bir neden olmadıkça, her yıl aynı yöntemle tespit edilecektir.

6. Kazanç bu Anlaşmanın başka maddelerinde düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığına, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

GEMİCİLİK, HAVA VE KARA TAŞIMACILIĞI

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi işletmeciliğinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla birlikte, diğer Devletten yapılan deniz taşımacılığı dolayısıyla elde edilen bu tür kazançlar, aynı zamanda bu diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilir; ancak, böyle bir durumda bu diğer Devlette alınacak vergi, alınması gereken verginin % 50'sine eşit miktarda azaltılacaktır.

Bu kazançlar, aynı zamanda, ticarî mal ve eşyaların uluslararası trafikte taşınmasında kullanılan konteynerlerin (çekici, mavna ve konteyner taşımacılığı ile ilgili ekipmanlar dahil) kullanımından, bakımından ve kiralanmasından, bir önceki paragrafta belirtilen kazançların yanı sıra arızı olarak elde edilen gelirleri de kapsamaktadır.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte uçak veya kara nakil vasıtalarının işletilmesinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

3. İskandinav Havayolları Sistemi (SAS) hava taşımacılığı konsorsiyumunun elde ettiği kazançlar bakımından, 2 nci fıkra hükümleri yalnızca, bu konsorsiyumdaki iştiraki dolayısıyla İskandinav Hava Yolları Sisteminin Det Danske Luftfartsselskab (DDL) adlı Danimarkalı ortağın payına düşen kazanç kısmına uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri aynı zamanda bir ortaklığa, bir bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acentaya iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında, veya

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Âkit Devlet teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında

ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticarî ve malî ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, olması gereken; fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devletin kendi teşebbüslerinden birinde kavradığı ve vergilendiği kazanç, diğer Âkit Devlette vergilendirilen bu diğer Devlet teşebbüslerinden birinin de kazancını içerebilir. Aynı zamanda, bu ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, bildirilen kazanç olmayıp, bağımsız teşebbüsler arasında oluşacak ilişkiler göz önünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer devlet bu düzenlemenin hukukî olduğu kanaatine varırsa, söz konusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapmak durumundadır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde tutulacak ve gerektiğinde Âkit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

Madde 10 TEMETTÜLER

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu temettüler, ödemeyi yapan şirketin mukimi olduğu Âkit Devletçe de kendi mevzuatına göre vergilendirilebilir; ancak, temettü elde eden kişi temettünün gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır:

a) Temettü elde eden, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 25'ini elinde tutan birşirket ise (ortaklıklar hariç) gayrisafî temettü tutarının yüzde 15'i;

b) Tüm diğer durumlarda gayrisafî temettü tutarının yüzde 20'si.

Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamaların uygulama şeklini karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya diğer haklardan veya alacak niteliğinde olmayıp kazançta katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanısıra dağıtım yapan şirketin mukimi olduğu devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer kurum haklarından elde edilen gelirler ile yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri kapsar.

4. Diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunan, bir Âkit Devlet şirketinin kazancı, bu işyerinin bulunduğu Âkit Devlette, 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden de vergilendirilebilir ve bu şekilde alınacak vergi, bu maddenin 2 nci fıkrasının (a) bendinde öngörülen oranın % 50'sini aşmayacaktır.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan gerçek temettü lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, Danimarka'da yer alan bir sabit yer kullanarak Danimarka'da serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu temettü elde ediş olayı ile bu işyerinin ya da sabit yerin arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci madde veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Âkit Devletlerden birinin mukimi olan birşirket diğer Âkit Devlette kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, bu şirket tarafından ödenen temettümler üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Bunun istisnasını, sözkonusu temettümlerin bu diğer Devletin mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde ediş olayı ile bu diğer devlette bulunan bir işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması oluşturur. Aynı şekilde bu diğer Devlet, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden de bir dağıtılmayan kazanç vergisi alamaz. Dağıtılan temettümlerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazançtan oluşması durumu değiştirmez.

Bu fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Devlet bu maddenin 4 üncü fıkrasına göre vergi alabilir.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, bu faiz elde edildiğı Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faiz elde eden kişi faizin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi, faizin gayrisafi tutarının yüzde 15'ini aşmayacaktır.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın,

a) Danimarka'da doğan ve Türkiye Hükümeti'ne veya Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası'na ödenen faizler Danimarka vergisinden muaf tutulacaktır;

b) Türkiye'de doğan ve Danimarka Hükümeti'ne veya Danimarka Millî Bankası (Danmarks Nationalbank)'na ödenen faizler Türk vergisinden muaf tutulacaktır.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağı olsun olmasın veya borçlunun kazancını paylaşma hakkını tanımın tanımın her nevi alacaktan doğan gelir ile özellikle devlet tahvillerinden ve diğer tahvillerden elde edilen gelirleri, bunun yanısıra sözkonusu bono ve tahvillere ilişkin prim ve ikramiyeleri ifade eder.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan gerçek faiz lehdarı, faizin elde edildiğı diğer Âkit Devlette sahip olduğı bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, Danimarka'da bulunan bir sabit yeri kullanarak Danimarka'da serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu faizin ödendiğı alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci madde veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahallî idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin, o Âkit Devlette elde edildiğı kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Âkit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu işyerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, sözkonusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Âkit Devlette elde edildiğı kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı herhangi bir nedenle aştığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilâve ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilecektir.

8. Devletlerden birinin bir mukimi, diğer Devletin bir mukimine sınaî, ticarî veya bilimsel mal, teçhizat veya ticarî eşya sattığında ve sözkonusu mal, teçhizat veya ticarî eşyanın bedeli bu eşyaların teslimini takip eden belirli bir süre sonra ödendiğinde, bu maddenin amaçları yönünden, sözkonusu ödemelerin hiçbir bölümü faiz olarak kabul edilmeyecektir. Böyle durumda, 5 ve 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 12

GAYRİMADDÎ HAK BEDELLERİ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddî hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu gayrimaddî hak bedelleri elde edildikleri Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, gayrimaddî hak bedeli elde eden kişi gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı ise bu şekilde alınacak vergi, gayrimaddî hak bedelinin gayrisafî tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddî hak bedelleri" terimi, sinema filmleri, radyo-televizyon yayınlarında kullanılan filmler ve bantlar dahil olmak üzere edebî, artistik, bilimsel her nevi telif hakkının veya her nevi patentin, alameti fârikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınaî, ticarî veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanma imtiyazı, kullanma hakkı veya satışı ile sınaî, ticarî veya bilimsel teçhizatın kullanma imtiyazı veya kullanma hakkı karşılığında ödenen her türlü bedelleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı sözkonusu bedelin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, Danimarka'da bulunan bir sabit yeri kullanarak Danimarka'da serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci madde veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahallî idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddî hak bedelinin, o Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddî hak bedelini ödeyen kişi bir Âkit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddî hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine veya sabit bir yere sahip olduğunda ve bu gayrimaddî hak bedeli bu işyerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, sözkonusu gayrimaddî hak bedelinin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddî hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı herhangi bir nedenle aştığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilebilecektir.

Madde 13
SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Âkit Devlet mukimince, diğer Âkit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlığın elden çıkarılmasından elde edilen kazanç, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticarî varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı bir sabit yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Âkit Devlet teşebbüsünce uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının veya sözkonusu gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Danimarka, İsveç ve Norveç hava taşımacılık konsorsiyumu İskandinav Hava Yolları Sistemince (SAS) elde edilen kazançlar bakımından, bu fıkra hükümleri, yalnızca bu konsorsiyumdaki iştiraki dolayısıyla İskandinav Hava Yolları sisteminin (SAS) Det Danske Luffartsselskab (DDL) adlı Danimarkalı ortağın payına düşen kazanç kısmına uygulanacaktır.

4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar yalnızca, elden çıkarmanın mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, bundan bir önceki cümlede bahsedilen ve diğer Âkit Devlette elde edilen sermaye değer artışı kazançları, iktisap ve elden çıkarma arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirde, bu diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilecektir.

Madde 14
SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnız bu devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, eğer bu faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer:

a) Kişi bu diğer Devlette bu hizmet veya faaliyetleri icra etmek için sürekli kullanabileceği bir sabit yere sahip ise; veya

b) Kişi bu diğer Devlette, sözkonusu hizmet veya faaliyetleri icra etmek amacıyla, 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde, bir veya birkaç seferde toplam 183 gün veya daha fazla kalırsa,

sözkonusu gelir, aynı zamanda diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda, olayına göre, ya yalnızca sözkonusu sabit yere atfedilebilen gelir, ya da yalnızca bu diğer Devlette bulunulan süre içinde icra edilen hizmet veya faaliyetlerden elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün gözetim faaliyetleri dahil serbest meslek faaliyetleri veya benzer nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnız bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, eğer bu hizmet veya faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer:

a) Teşebbüs, bu hizmet veya faaliyetleri icra etmek üzere bu diğer Devlette bir işyerine sahip olursa; veya

3884

11.3.1993

b) Hizmetlerin icra edildiği süre veya süreler, herhangi bir kesintisiz 12 aylık dönemde toplam 183 günü aşarsa,

sözkonusu gelir, aynı zamanda bu diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda, olayına göre, ya yalnızca sözkonusu işyerine atfedilebilen gelir ya da yalnızca bu diğer Devlette icra edilen hizmet veya faaliyetlere atfedilebilen gelir, bu diğer devlette vergilendirilebilir. Her iki durumda da, bu teşebbüs, sözkonusu gelir dolayısıyla bu diğer Âkit Devlette bu Anlaşmanın 7 nci maddesi hükümlerine göre vergilendirilmeyi, yani sözkonusu gelir bu diğer Devlette bulunan bir işyerine atfedilebilmiş gibi vergilendirilmeyi tercih edebilir. Bu tercih, bu diğer Devletin sözkonusu gelir üzerinden tevkifat suretiyle vergi alma hakkını etkilemeyecektir.

3. “Serbest meslek faaliyetleri” terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebî, artistik, eğitici ve öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra, doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin, muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini ve özel meslekî bilgi ve maharet gerektiren diğer faaliyetleri kapsamına alır.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19 ve 20 nci madde hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet akdî dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri menfaatler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir. Eğer hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ifa ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette ilgili takvim yılı içinde bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa, ve

b) Ödeme, bu diğer Âkit Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa, ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devletin bir teşebbüsünce uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, bu Devlette vergilendirilebilir.

4. Bir Danimarka mukimi, İskandinav Hava Yolları Sistemi (SAS) adlı hava taşımacılığı konsorsiyumunun uluslararası trafikte işlettiği bir uçakta ifa ettiği hizmet dolayısıyla gelir elde ederse, sözkonusu gelir yalnızca Danimarka’da vergilendirilecektir.

5. Bu maddenin 1 ila 4 üncü fıkralarının hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet vatandaşının, diğer Âkit Devlette, ilk bahsedilen Âkit Devletin bir hava taşımacılık teşebbüsüne veya hava taşımacılık konsorsiyumuna ait bir işyerinde yaptığı iş dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri menfaatler, yalnızca bu kişinin vatandaşı olduğu Devlette vergilendirilecektir.

Eğer bu kişinin vatandaşı olduğu Devlet, kendi mevzuatına göre bu ödemeleri vergilendiremezse, söz konusu ödemeler yalnızca hizmetin ifa edildiği devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devlet mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

ARTİST VE SPORCULAR

1. 14 üncü ve 15 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan, tiyatro, sinema, radyo, televizyon artistliği yapan veya müzisyen olarak çalışan bir sanatçının veya bir sporcunun diğer Âkit Devlette icra ettiği bu nitelikteki şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. Sanatçı veya sporcuların bir Âkit Devlette icra ettikleri faaliyetlerden elde ettikleri gelire, bu Devlete yapılan sözkonusu ziyaret diğer Âkit Devlete, politik alt bölümüne ya da bir mahallî idaresine ait kamusal fonlardan önemli ölçüde desteklenmesi halinde, 1 ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır.

Madde 18

EMEKLİ MAAŞLARI, DÜZENLİ ÖDEMELER VE BENZERİ ÖDEMELER

1. 19 uncu maddenin 1 inci fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen emekli maaşları ile geçmiş çalışmaların karşılığında sağlanan diğer benzeri menfaatler, sosyal güvenlik mevzuatı çerçevesinde ödenen emekli maaşları, menfaatler, paralar ve benzeri ödemeler, ilk bahsedilen Âkit Devlette vergilendirilebilir; ancak, bu Devlette alınacak vergi, alınması gereken verginin yüzde ellisine eşit miktarda indirilir.

Bu ödemelerin, yalnızca, Sosyal Güvenlik Mevzuatı çerçevesinde yapılan emekli maaşları, menfaatler, paralar ve benzeri ödemeleri içermesi halinde, sözkonusu ödemeler ilk bahsedilen Devlette vergiden müstesna tutulacaktır.

2. "Düzenli ödeme" terimi, para veya parayla ölçülebilir bir menfaat karşılığında tam ve yeterli ödemede bulunma taahhüdünü mutazammın, ömür boyu veya belirli ya da belirlenebilir bir süre, belirli zamanlarda düzenli olarak ödenecek olan belli bir meblağ ifade eder.

Madde 19

KAMU GÖREVLERİ

1. Bir Âkit Devletin kendisine, politik alt bölümüne veya mahallî idaresine bir kamu görevi dolayısıyla bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya mahallî idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan sağlanan menfaatler, emekli maaşları da dahil, yalnız bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü veya mahallî idaresi tarafından yürütülen ticarî faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında sağlanan menfaatlere ve emekli maaşlarına 15, 16 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20

ÖĞRETMENLER VE ÖĞRENCİLER

1. Bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya ziyaretinden hemen önce diğer Âkit Devletin mukimi durumunda olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya meslekî eğitim amacıyla bulunan bir öğrenci veya stajyere geçimini, öğrenim veya meslekî eğitimini sağlayabilmesi için bu devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devletin daha önce veya şu anda mukimi durumunda olan ve diğer Âkit Devlette yalnızca öğrenim veya meslekî eğitim amacıyla bulunan bir öğrenci veya stajyere bu diğer Devlette icra ettiği hizmetler dolayısıyla yapılan ödemeler, sözkonusu hizmetin öğrenim veya meslekî eğitimle bağlantılı olması ve sözkonusu hizmet karşılığında yapılan ödemelerin, öğrenci veya stajyerin geçimini sağlayabilmesi için, mevcut gelir kaynaklarına ek gelir elde etme ihtiyacından doğması şartıyla, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

3. Aynı şekilde bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Âkit Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Âkit Devlette esas itibariyle öğretim ve bilimsel araştırma yapmak amacıyla iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesinin, öğretim veya araştırma karşılığında, bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği gelirler, bu diğer Devlette vergiden istisna edilecektir.

4. Bu maddenin 3 üncü fıkra hükmü, araştırmanın kamu menfaatine değil de özellikle belli bir kişi veya kişilerin özel menfaatine yürütülmesi halinde, bu araştırmadan elde edilen gelire uygulanmayacaktır.

Madde 21

DİĞER GELİRLER

1. Bir Âkit Devlette elde edilen ve bu Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde açıkça belirtilmeyen gelir unsurları, bu Devlette vergilendirilebilir.

2. Her iki Âkit Devletin dışındaki kaynaklardan elde edilen gelir unsurları, yalnızca sözkonusu geliri elde eden kişinin mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 22

ÇİFTE VERGİLENDİRMEİNİN ÖNLENMESİ YÖNTEMLERİ

Çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

1. Danimarka'da:

a) (c) bendi hükümleri saklı kalmak üzere, bir Danimarka mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Danimarka, bu mukimin geliri-ne isabet eden vergiden, Türkiye'de ödenen gelir vergisine eşit bir miktarın mahsubuna izin verecektir.

b) Bununla beraber, sözkonusu mahsup, mahsuptan önce hesaplanan ve Türkiye'de vergilendirilebilen gelire isabet eden gelir vergisi miktarını aşmayacaktır.

3884

11.3.1993

c) Bir Danimarka mukimi, bu anlaşma hükümleri uyarınca yalnızca Türkiye’de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Danimarka bu geliri vergi matrahına dahil edebilir, ancak, Türkiye’den elde edilen gelire isabet eden gelir vergisi kısmının bu gelir vergisinden mahsup edilmesine izin verecektir.

d) (a) bendinin amaçları bakımından, “Türkiye’de ödenen gelir vergisi” teriminin, Türkiye’de ekonomik kalkınmayı hızlandırmaya yönelik özel teşvik tedbirlerine ilişkin hükümlerle sağlanan istisna veya indirimler dikkate alınmadan, Türk vergi mevzuatı gereğince ödenmesi gereken vergi miktarını kapsadığı kabul olunacaktır.

bundan önceki cümleye bakılmaksızın, Türkiye’de gelir üzerinden ödenen vergi,

i) 10 uncu maddenin 2 nci fıkrasının (a) bendinde bahsedilen temettüler için yüzde 15 oranında;

ii) 10 uncu maddenin 2 nci fıkrasının (b) bendinde bahsedilen temettüler için yüzde 20 oranında;

iii) 11 inci maddenin 2 nci fıkrasında bahsedilen faizler için yüzde 15 oranında;

iv) 12 nci maddenin 2 nci fıkrasında bahsedilen gayrimaddî hak bedelleri için yüzde 10 oranında

hesaplanacaktır.

Bununla beraber, Türkiye’de mukim olmayan kişilerce elde edilen temettü, faiz ve gayrimaddî hak bedellerine Türk Vergi Kanunu gereğince uygulanan genel vergi oranları, bu bentte belirtilen oranların altına düşürülürse, bu bendin amaçları yönünden, bu düşük oranlar uygulanacaktır.

2. Türkiye’de :

a) (c) bendi hükümleri saklı kalmak üzere, bir Türkiye mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca Danimarka’da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, bu mukimin gelirine isabet eden vergiden, Danimarka’da ödenen gelir vergisine eşit bir miktarın mahsubuna izin verecektir.

b) Bununla beraber, sözkonusu mahsup, mahsuptan önce hesaplanan ve Danimarka’da vergilendirilebilen gelire isabet eden gelir vergisi miktarını aşmayacaktır.

c) Bir Türkiye mukimi, bu anlaşma hükümleri uyarınca yalnız Danimarka’da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, bu geliri vergi matrahına dahil edebilir, ancak, Danimarka’da elde edilen gelire isabet eden gelir vergisi kısmının bu gelir vergisinden mahsup edilmesine izin verecektir.

Madde 23

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları diğer Âkit Devlette o Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

2. 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten bir teşebbüsüne göre daha az lehe bir vergilemeyle karşı karşıya kalmayacaktır. Bu hüküm, bir Âkit Devletin kendi mukimlerine şahsi ve ailevî durumları dolayısıyla uyguladığı şahsî indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

3. 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı haller hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünce diğer Âkit Devletin bir mukimine faiz, gayrimaddî hak bedeli ödemesi veya diğer ödemelerde bulunulması halinde; bu teşebbüsün vergiye tabi kârı saptanırken, sanki bu ödemeler aynı koşullardaki ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi indirilmesine izin verilecektir.

4. Bir Âkit Devletin, diğer Âkit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, benzeri teşebbüslerin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

Madde 24

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir kişi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç hukukunda öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arzedebilir. Bu kişinin durumu 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, o zaman vatandaşı olduğu Âkit Devletin yetkili makamına başvurabilir. Söz konusu müracaat, Anlaşma hükümlerine aykırı düşen vergilemenin tebliğini takip eden üç yıl içinde yapılmalıdır.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber, kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşamadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir. Ulaşılan herhangi bir çözüm, Âkit Devletlerin iç hukukundaki zaman sınırlamasına bağlı kalmaksızın uygulanacaktır.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulamasından kaynaklanan her türlü güçlüğü ve tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, bu Anlaşmada çözüme kavuşturulmamış durumlardan kaynaklanan çifte vergilemenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler. Anlaşmaya varabilmek için sözlü görüş alış-verişi gerekli görüldüğünde, bu görüşme, Âkit Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden oluşan bir Komisyon kanalıyla yürütülebilir.

Madde 25

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri; bunun yanısıra bu anlaşmayla uyumsuzluk göstermediği sürece, bu Anlaşma kapsamına giren vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci madde ile sınırlı değildir. Bir Âkit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilatına veya

cebri icra ya da cezasına veya bu hususlardaki şikâyet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adlî makamlar ve idarî kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar, sözkonusu bilgileri yalnızca yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar, sözkonusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adlî kararlar alınırken açıklayabilirler.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette bir Âkit Devleti :

a) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idarî uygulamalarına uymayacak idarî önlemler alma;

b) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idarî işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) Herhangi bir ticarî, sınaî, meslekî sırrı veya ticarî işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 26

İDARİ YARDIMLAŞMA

1. Âkit Devletler, 2 nci madde kapsamına giren vergilerin asıllarının, zamlarının, eklerinin, faizlerinin, giderlerinin ve ceza hukuku sınırlarına girmeyen para cezalarının tebliğ ve tahsili amacıyla karşılıklı yardımlaşmayı taahhüt ederler.

2. Bir Âkit Devletin yetkili makamının talebi üzerine, diğer Âkit Devletin yetkili makamı, kendi devletinde yukarıda bahsedilen vergilerin tebliğ ve tahsiline uygulanan mevzuat hükümlerini dikkate almak suretiyle, 1 inci fıkrada belirtilen ve ilk Devlette tahsil edilebilir hale gelmiş olan kamu alacaklarının tebliğini ve tahsilini sağlayacaktır. Bu alacaklar kendisinden talepte bulunulan devlette hiçbir öncelik kazanmayacak ve bu Devlet, kendi (kendisinden talepte bulunulan devletin) mevzuatının müsaade etmediği hiçbir icraî tedbir alma yükümlülüğü altında tutulmayacaktır.

3. 2 nci fıkrada belirtilen talepler, icrai belgelerin resmî bir örneği ile desteklenecek ve eğer gerekiyorsa ilam mahiyetindeki mahkeme kararının resmî bir örneği de eklenecektir.

4. Bir Âkit Devletin yetkili makamı, haklarını güvence altına almak amacıyla, henüz itiraz yolu açık bulunan kamu alacakları için de, diğer Âkit Devletin yetkili makamına başvurup, bu diğer Devletin mevzuatında öngörülen koruma tedbirlerinin alınmasını isteyebilir; bu tedbirler için de 1-3 üncü fıkra hükümleri duruma göre uygulanabilir.

5. 24 üncü maddenin 1 inci fıkra hükümleri, kendisinden talepte bulunulan Devletin yetkili makamının bilgisine, bu maddenin bundan önceki fıkralarının uygulaması dolayısıyla sunulan bütün bilgilere de aynen uygulanacaktır.

Madde 27

DİPLOMATLAR VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

1. Bu Anlaşma hükümleri, diplomat ve konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları malî ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

2. 4 üncü maddenin hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devletin diplomatik görevlisi, konsolosluk memuru veya daimi temsilcisi durumunda olan ve diğer Âkit Devlette veya bir üçüncü Devlette bulunan bir gerçek kişi eğer;

3884

11.3.1993

a) uluslararası hukuk gereğince, kabul eden Devlette, bu devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği gelirler açısından vergiye tabi tutulmuyorsa, ve

b) gönderen Devlette, toplam gelirleri üzerindeki vergiler açısından, bu Devletin mukimlerinin tabi olduğu mükellefiyetlerin aynısına tabi tutuluyorsa,

Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, gönderen Devletin mukimi addedilecektir.

Madde 28

HÜKÜMRANLIK GENİŞLEMESİ

1. Bu Anlaşma, tümüyle veya gerekli görülebilecek değişikliklerle bu Anlaşmanın uygulama alanı dışında bilhassa bırakılan ve bu Anlaşmanın uygulandığı vergilere önemli ölçüde benzer nitelikte vergileri alan Âkit Devletlerin hükümrانlık alanındaki her bölüme veya Danimarka ya da Türkiye'nin uluslararası ilişkiler yönünden sorumluluğunda bulunan herhangi bir devlete veya bölgeye genişletilebilir. Böyle bir genişleme, Âkit Devletler arasında diplomatik yollarla teati edilen notalara veya Âkit Devletlerin anayasal prosedürlerine uygun düşen diğer herhangi bir şekilde anlaşmaya bağlanan ve ayrıntıları belirtilen değişikliklere ve şartlara, yürürlükten kalkma şartları da dahil, tabi olacak ve sözkonusu tarihten itibaren hüküm ifade edecektir.

2. Her iki Âkit Devlet arasında aksine anlaşmaya varılmadığı takdirde, bu Anlaşmanın Devletlerden biri tarafından 30 uncu madde hükmüne göre yürürlükten kaldırılması, aynı zamanda, anılan maddede belirtilen şekilde, bu madde gereğince Anlaşmanın uygulamasının genişletildiği Âkit Devletlerin hükümrانlık alanlarının herhangi bir kısmı, herhangi bir Devlet veya hükümrانlık alanı açısından da yürürlükten kaldıracaktır.

Madde 29

YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Âkit Devletlerin Hükümetleri; bu anlaşmanın yürürlüğe girmesi için anayasal işlemlerin tamamlandığını birbirlerine bildireceklerdir.

2. Bu Anlaşma; 1 inci fıkrada bahsedilen bildirimlerden sonucusunun yapıldığı tarihte yürürlüğe girecek ve hükümleri, 1 Ocak 1991 günü veya daha sonra başlayan vergilendirme dönemi ile müteakip vergilendirme dönemlerine ilişkin vergiler için uygulanacaktır.

Madde 30

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, bir Âkit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Âkit Devletlerden her biri Anlaşmayı, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen beş yıllık süreden sonraki herhangi bir takvim yılının Haziran ayının 30 uncu günü veya daha önce diplomatik yollardan fesih ihbarnamesi vermek suretiyle feshedebilir. Bu durumda anlaşma, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme dönemi ile müteakip vergilendirme dönemlerine ilişkin vergiler için hüküm ifade etmeyecektir.

Bu hususları teyiden, iki Devletin tam yetkili temsilcileri, bu Anlaşmayı imzaladılar ve mühürlerini vazettiler.

3884

11.3.1993

Türkçe, Danimarkaca ve İngilizce dillerinde, her üç metin aynı derecede geçerli olmak üzere, Ankara'da 30 Mayıs 1991 tarihinde düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA
ALTAN TUFAN

DANİMARKA KRALLIĞI
ADINA
NIELS CHRISTIAN TILLISCH

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti ile Danimarka Krallığı Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasını imzalayan taraflar, aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın bir bölümünü oluşturduğu hususunda anlaşmışlardır.

1. 6 ncı maddenin 2 nci fıkrası ile ilgili olarak :

“Her çeşit dalyan” teriminin gayrimenkul varlık kavramına dahil edileceği ve bunun açık deniz balıkçılığı açısından kullanılmayacağı anlaşılmaktadır.

2. 7 nci maddenin 5 inci fıkrası ile ilgili olarak :

Bir işyerinin methodunu değiştirmesine izin verilirse, diğer Âkit Devletin işyerinin bulunduğu Âkit Devletin yetkili makamı, söz konusu işyerinin kazancının belirlenmesinde kullanılmakta olan eski method ile ilgili makamlarca kabul edilen yeni methodu diğer Âkit Devlete bildirecektir.

3. 10, 11 ve 12 nci maddelerle ilgili olarak :

Her iki Devletin de mukimi olmayan kişilerce doğrudan veya dolaylı olarak kontrol edilen diğer Devletin bir mukimince gelir elde edildiğinde, Âkit Devletlerden herbirinin bu madde hükümlerince sağlanan istisna ve muafiyetleri reddetme haklarının saklı olduğu anlaşılmaktadır.

Bu durumda, bu anlaşmadan yararlandırmayan Devletin yetkili makamı diğer Devletin yetkili makamına bilgi verecek ve yetkili makamlar bu hükmün uygulanma şeklini düzenleyeceklerdir.

4. 12 ve 13 üncü maddelerle ilgili olarak :

12 nci maddenin 3 üncü fıkrasında belirtilen bir varlığın satışı dolayısıyla yapılan ödemelere, bu ödemenin sözkonusu varlığın gerçekten de devredilmesi karşılığında yapıldığı ispat edilmedikçe, 12 nci madde hükümlerinin uygulanacağı anlaşılmaktadır. Bu husus ispat edilirse 13 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. 15 inci maddenin 5 inci fıkrası ve 22 nci maddenin 1 inci ve 2 nci fıkralarının c bendleri ile ilgili olarak :

22 nci maddenin 1 inci ve 2 nci fıkralarının c) bendleri hükümlerinin, 15 inci maddenin 5 inci fıkrasında bahsedilen kişilere uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

6. 23 üncü maddenin 3 üncü fıkrası ile ilgili olarak :

Bir Âkit Devlet teşebbüsünün, diğer Âkit Devlet mukimine olan her türlü borcunun, bu teşebbüsün vergilendirilebilir sermayesinin belirlenmesi bakımından, benzer koşullarda, sanki ilk belirtilen Devletin bir mukimine borçlanılmış gibi indirebileceği anlaşılmaktadır.

3884

11.3.1993

7. 24 üncü maddenin 1 inci fıkrası ile ilgili olarak :

Türkiye yönünden, bu Anlaşma hükümlerine aykırı düşen işlemin, ilk tebligatı takip eden bir yıl içinde yetkili makama bildirilmesinin zorunlu olduğu anlaşılmaktadır. Bununla beraber, bu süre sona erdiğinde, mükellef her halükarda durumu, ilgili vergilendirme dönemini takip eden takvim yılının Ocak ayının birinci gününden itibaren beş yıllık bir süre içinde Türkiye'deki yetkili makama sunabilecektir. İlgili vergilendirme dönemi, bu anlaşma hükümlerine aykırı işleme konu teşkil eden gelirin elde edildiği yıldır.

8. 24 üncü maddenin 2 nci fıkrası ile ilgili olarak :

24 üncü maddenin 2 nci fıkrasının Türkiye'deki uygulaması yönünden, mükellefin, karşılıklı anlaşmadan kaynaklanan iadeyi, sözkonusu karşılıklı anlaşma sonucunun (iadeyi yapacak) vergi idaresi tarafından kendisine bildirilmesinden itibaren bir yıl içinde talep etme zorunda olduğu anlaşılmaktadır.

9. 26 ncı madde ile ilgili olarak :

Başka türlü anlaşmaya varılmamışsa,

a) Yardım sağlanmasında meydana gelen olağan maliyetler, yardım istenilen Devlet tarafından karşılanacaktır.

b) Yardım sağlanmasında meydana gelen olağanüstü maliyetler, yardım talebinde bulunan devlet tarafından karşılanacaktır.

(b) alt bendinde belirtilen durumlarda, yardım istenilen Devlet; tahmini maliyet miktarlarını müracaat eden ülkeye bildirme yükümlülüğünü taahhüt edecektir.

Bu hususları, teyiden, iki devletin tam yetkili temsilcileri, bu Protokolü imzaladılar.

Türkçe, Danimarkaca ve İngilizce dillerinde, her üç metin aynı derecede geçerli olmak üzere, Ankara'da 30 Mayıs 1991 tarihinde düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA
ALTAN TUFAN

DANİMARKA KRALLIĞI
ADINA
NIELS CHRISTIAN TILLISCH

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
2	17	7
11	80	381
32	80	53:55,58,144:148

I - Gereğçeli 93 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 80 inci Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Dışişleri ve Plan ve Bütçe Komisyonları görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/296